

1969 மார்ச் 27]

THIRU B. VENKATASWAMY : After delivering speeches, I have given the script of my speeches in Telugu. At least you should record the speeches whose Telugu scripts I have given to the Secretary.

MR. DEPUTY SPEAKER : You should give the translation of your speech in English, not in Telugu.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : The Linguistic Minorities Commission has said that important documents and Government orders concerning the people may be given in Telugu also. Government of Madras have also accepted that recommendation. So I request the Hon. Speaker to show sympathy and, in pursuance of that recommendation, permit the printing of Telugu speeches in the Official Report. Previously they were doing it. In the interest of the people at least you can do that.

(7) 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை நிதி நிலை அறிக்கைத் துறை விவரம்—தொடர்ச்சி.

* திரு ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய உதவி தலைவர் அவர்களே, நிதியமைச்சரவர்கள் கொண்டு வரக்கூடிய துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன் வருகிறேன். நமது தமிழ் நாட்டில் பெரும் பகுதியான பிரதேசங்களில் மழையும், தண்ணீரும் இல்லாத காரணத்தினால் பெரிய அளவிற்கு ஏற்பட்டி ஏற்பட்டு, இன்றைய தினம் ஏற்பட்டி ஏற்படக்கூடிய பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்களை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்ற ஒரு ஐயப்பாட்டில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். அவ்வாறிருக்கின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நம்முடைய அரசு பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுத்தினால் ஒழிய மத்திய அரசிடமிருந்து கோரியிருக்கக்கூடிய 1 லட்சம் டன் உணவையும், 20 கோடி ரூபாயையும் பெறுவதற்கு முடியாது. அதற்காகத்தான் மன்ற அங்கத்தினர்கள், பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறியுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைய தினம் கால்நடைகளை யெல்லாம் விலை கூறுகின்ற ஒரு ஆபத்தான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னால் மக்கள் எவ்வாறு வாழக்கூடிய நடத்துவார்கள்? ஆகவே, இதை மிகப் பிரதானமான அவசரமான வேலையாகக் கருதி, எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவுபடுத்தாலும் எல்லாத் தொகையையும் மத்திய சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்த, எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்த்தவர்களையும் அழைத்து அவர்களுடைய ஆலோசனைகளை யெல்லாம் பெற்று, அதன்மூலமாக மத்திய அரசிடமிருந்து பெற வேண்டிய தொகைகளைப் பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இம்மாதிரி பஞ்சப் பிரதேசம் என்ற நிலை ஏற்படுவதற்குத் தண்ணீர் இல்லாததுதான் காரணமாக இருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னால் கீழ் ஊற்றைப் பயன்படுத்த முடியும். கீழ் ஊற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு வசதி இருக்கிறது என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 200, 250, அல்லது 300 அடி ஆழத்தில் கிடைக்கின்ற கீழ் ஊற்று நீர்களை எடுத்து விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வருவதன் மூலமாகத்தான் தண்ணீர் பற்றுக்குறையையும் அதனால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துக்களையும் போக்குவதற்கு முடியும். அந்த முறையில் ஒரு விரிவான திட்டத்தை அரசு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. சூ. கு. சுப்பையா]

[1969 மார்ச் 27]

இன்றைய தினம் தஞ்சை மாவட்டம் உபரியான மாவட்டம் என்பது நமக்குத் தெரியும். அந்த மாவட்டத்தில்கூட மானுவாரி பிரதேசம் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு மழையில்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் விவசாயம் செய்திருந்த பூமிகளெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு அங்குள்ள ஏழை மக்கள் வாழ்வதற்கு, வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வகையில்லாத ஒரு நிலையிலே இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்க வேண்டிய திட்டங்களை அரசு தயாரிக்க வேண்டும். அவ்வாறு தயாரிப்பதன் மூலமாக, அங்கே வேலையில்லாதிருக்கின்ற அந்த மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்து அந்த மக்களுடைய வாழ்க்கையிலேயே ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முடியுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வடவாறு பாசனத் திட்டமும் தயாரிக்கப்பட்டு அந்தத்திட்டம் அமலுக்குக் கொண்டு வராமல் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக ஒரு 15 கிராமங்கள், திருமக்காட்டைச்சுற்றி 50,000 ஏக்கர் நிலங்கள் பாசனத்திற்கு வழிவகை செய்வதன்மூலம், லீனாகப் போகும் நீரை வடவாற்றில் விடுவதன் மூலமாக, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக 50,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் பல லட்சக் கணக்கான டன்கள் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அந்த முறையிலே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்று, இன்றைய தினம், அதிகாரிகள் திட்டங்கள் தயாரிக்கப் பட்ட பிறகும் கூட அவைகளை நிறைவேற்றாமல் அவ்வாறே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கூத்தாநல்லூரையும் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களையும் இணைக்கின்ற முறையிலே, இடையிலே செல்கின்ற வெண்ணை, அதிவீரராமனாறு இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்து, ஆற்றின் குறுக்கே ரெகுலேட்டர், மேம்பாலத்தைக் கட்டுவதன் மூலமாக பல ஆயிரக் கணக்கான நிலங்களுக்கு, ஆற்று நீரைத் தேக்கி பாசனத்திற்குக் கொடுக்க முடியும். அவ்வாறு கொடுக்க முடியுமென்று பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக்கக்கூடிய செலவில் நான்கில் ஒரு பகுதியை விவசாயிகள் தருகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக, 50,000 ரூபாய் தாங்கள் பங்குத் தொகையாகத் தருகிறோம் என்று விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அரசாங்கத்திலிருந்து, அதிகாரிகள், ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தால்தான் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியுமென்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளை முன்வந்து, 50,000 ரூபாய் தருகிறேன்: என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் அதை வாவேற்று, அந்தத் தொகையைப் பெற்று வேலையை முடிப்பதற்குப் பதிலாக, இல்லையென்பதற்குப் பதிலாக இன்று லட்ச ரூபாய் தந்தால்தான் செய்து கொடுப்பேன் என்று சொல்ல துநியாயத்திற்குப் புறம்பானதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வீடு கட்ட வாங்கி, தரிசாகவே கிடக்கிறது. சில நபர்கள் அந்த நிலத்தை ஆக்கிரமித்து விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி ஆக்கிரமித்து வைத்திருக்கக்கூடியவர்களை அகற்றி தரிசாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களையும், அவர்களுக்காக வாங்கி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களையும் அரசாங்கச் செலவிலேயே தூர்த்து வீடு கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பல லட்சம் ரூபாய்கள் தேவை வில்லாமல் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகைக்கு ஆதாயம் தரக்கூடிய அளவுக்கு அந்த இடங்களிலெல்லாம் வீடு கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நில ஆர்ஜித் விஷயத்தில் ஏதோ ஒரு காலத்தில் செய்த சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு இன்று அரசாங்கத்திற்குத் தேவையாக, சமூகத்திற்குத் தேவையாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களை எடுக்கின்றபொழுது அது சட்டப்படி செல்லாது என்று கோர்ட்டுகளிலே வழக்காடி தீர்ப்பு வாங்கி வருகிறார்கள்.

1969 மார்ச் 27]

[திரு. ஆ. கு. சப்பையா]

ஆகவே, மனித சமுதாயத்திற்கு தேவையில்லாத ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. அவ்வாறு சமுதாயத்திற்குத் தேவை என்று சொல்கின்ற நேரத்தில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அதிகாரத்தை நமது அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் நில ஆர்ஜித சட்டத்தை நல்ல முறையிலே திருத்தம் செய்து, தேவைப்பட்ட பொழுது எடுத்துக்கொள்ளுவதற்குரிய அதிகாரங்களை அதிகாரிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் விவசாயிகள் 6 மாதங்களுக்கு எந்த வேலையும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 6 மாத காலத்தான் விவசாய வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, எஞ்சியிருக்கக்கூடிய 6 மாத காலம் வேலை செய்வதற்கு கோடைக்கால விவசாயம் செய்வதற்குரிய முறையிலே தஞ்சை மாவட்டத்திலே நீற்றுக்களைக் கண்டுபிடித்து, வெட்டியிருக்கின்ற கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுத்து, கோடைக்காலத்தில் அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை : மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான இறுதித் துணை நிதி அறிக்கையின் மீது இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிதிக் கோரிக்கை தற்போது மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் இன்னும் கீழ்க்காணுகின்ற இரண்டொரு குறைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு வழி செய்தால் மிக நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களும் தற்போதைய நிதிநிலை அறிக்கைக்கு சிறப்பான கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நிதி குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழகத்திலே சென்ற சில ஆண்டு காலமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அதிகமாக துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமின்றி எல்லோருக்கும் இலவசமான கல்வி என்ற காரணத்தால் மாணவர்கள் அதிகமாக பள்ளிகளில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் கல்லூரிப் படிப்புக்கு வருகின்றபொழுது அவர்களுக்குக் கல்லூரியிலே இடம் ஒதுக்கப்படுவதில்லை. இரண்டாவது, ஹாஸ்டல்களிலே வசதிகள் இல்லை. மூன்றாவது மானியங்கள், ஸ்காலர்ஷிப் அவர்களுக்கு அதிகமாக வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. எங்கெங்கு மாணவர்கள் அதிகமாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்களோ அந்த நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு அந்த நிதியை சேர்த்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வந்தவாசி தாலுகாவில் இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருந்த இடத்திலே தற்போது இருபத்திரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன அவ்வளவு அதிகமாகப் பள்ளிகளுக்குத் தனிக்கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு வாய்ப்பில்லாத நிலை இருக்கிறது. அதற்காக “மாச்சிங் கிராண்ட்ஸ்” “ஸ்யன்ஸ் கிராண்ட்ஸ்” கொடுக்கப்படுவது முன்பிருந்த அதே நிலையிலே இருக்கிறதே, அதற்காக அதிகமாக ஒதுக்கப்படுவது அவசியமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் இந்த மாச்சிங் கிராண்ட்ஸையும் ஸ்யன்ஸ் கிராண்ட்ஸையும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குப் பக்கத்திலே நூல் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். கிராமத்திலுள்ள மாணவர்கள் கல்வியை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக பள்ளிகளுக்குப் பக்கத்திலேயே நூல் நிலையங்கள் இருக்கவேண்டும். சில வகுப்புகளிலே 40, 45 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். டீச்சர்ஸ், ஸ்டூடன்ட்ஸ் ரேஷியோவை 1:25 அல்லது 1:30 என்று ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

[1969 மார்ச் 27]

கடைசியாக, கல்லூரிகள், பயிற்சிப் பள்ளிகள் விஷயத்திலே மாணவர்களைச் சேர்க்கின்றபொழுது அந்த அந்த வட்டாரத்திலே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கூட்டி, அவர்களையும் ஓர் உறுப்பினராக சேர்த்து, அவர்களுக்கு வாய்ப்பளித்தால் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற மாணவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால், ஏதோ அதிகாரிகளை வைத்துவிட்டால், அவர்களுக்குத் தேவையானவர்களை, மார்க்குகள், சான்றிதழ் என்று எடுத்துக்கொண்டு விடுவார்கள். அதனால் மிகமிக ஏழை எளிமையான குடும்பங்களிலுள்ள மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. எனவே பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் சேர்க்கின்றபொழுது அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற வட்டார சட்டமன்ற உறுப்பினரையும் ஓர் உறுப்பினராகச் சேர்த்து வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்திலே பஞ்சம் தலை விரித்தாடுகின்றது.

“தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்

வானம் வழங்காது எனின்”

என்று வள்ளுவர் கூறிய முறைக்கேற்ப நாட்டிலே எந்த வளர்ச்சியும் பெற முடியவில்லை. தமிழகத்திலே இருக்கிற அரசு முயன்று சிறந்த காரியங்களைச் செய்த போதிலும் அவைகள் பரிமளிக்கமுடியவில்லை. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் பண்டைக் காலத்தில் வெள்ளையன் ஆண்டபொழுது வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், “வானம் பொழிகிறது. பூமி விளைகிறது, உனக்கென் தீர்வை” என்று அடிமை நாட்டிலே கூறினான். இப்பொழுது வெள்ளையர்கள் சென்று, மாற்றுக் கட்சியாக இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் சென்று, துரத்தப்பட்டு நம்முடைய அரசு இருக்கிறது. அரசினுடைய எண்ணங்களை எல்லாம் அறிந்தகொண்டு திறமையாகச் செயல்பட வேண்டியவர்கள் நம்முடைய ரெவின்யூ அதிகாரிகள். அவர்கள் திறமையாகச் செயல்படுவதாகத் தான் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் திறமையாக இல்லையென்று வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பருவ மழை பெய்யவில்லை. ஆறு, கால்வாய்களில் தண்ணீர் ஓடவில்லை, ஏரிகளில் தண்ணீர் இல்லை, பயிர்கள் விளையவில்லை, உணவுப் பொருள்கள் அறுவடை இல்லை. இவ்வளவு இருந்தாலும் கூட, எடுத்துக்கொண்டு என்று கேட்கிறார்கள். தண்ணீர்த்திலே இருக்கிற விதையை நிலத்திலே போட்டான் உழவன், உழுதான், சாவியாகிவிட்டது. இப்பொழுது போஸ் கொடு, ரோட் பீபண்ட் கொடு என்று கேட்டுக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். கலெக்டர்களிடத்திலே கேட்டபொழுது, வற்புறுத்திக் கேட்கமாட்டார்கள், சும்மா கேட்டிருக்கிறார்கள், கொடுத்தால் கொடுக்கும் கொடுக்காவிட்டால் போகட்டும் என்று நிலைமையே தவிர, வேறு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

வந்தவாசி, செய்யார் தாலுகாவையெல்லாம் பஞ்சப் பிரதேசமாக பிரகடனப் படுத்தவேண்டும். அந்தப் பகுதியிலே ஏற்கெனவே, மீண்டும் மழை, புயல் அடித்த காரணத்தால் நிறைய சேதாரம் ஏற்பட்டு, ஏரிகள் பாழாய்ப் போயிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு மிகமிகக் குறைவாக நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் ஏனைய அமைச்சர்களும் மாண்புமிகு இந்திரா காந்தி அவர்களிடம் 5 கோடி கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் நம்முடைய நாட்டுக்கு 5 கோடி போதாது. (மணி அடிக்கப்பட்டது) சுமார் 25 கோடி பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காக அவர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், கிராமப் புறங்களிலே இருக்கிற ஏழை விவசாயிகளுக்கு அரிசி கிடையாது.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே தீவிர கொள்முதல் திட்டத்தின்கீழ் அக்டோபர் 31, 1968-வரை அரிசி வைத்துக்கொண்டு மற்ற ஏனைய உபரி களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். சர்க்காருக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள் எல்லாவற்றையும். இந்த நேரத்திலே அவர்களிடத்திலே அரிசி இல்லை. அவர்களைப் பார்த்து அரசாங்கம் கோதுமை

1969 மார்ச் 27]

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

சாப்பிடு என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மை தான். நம்முடைய நாட்டிலே கோதுமை “ஸ்டேபிள் ஃபுட்” அல்ல, அரிசிதான் பிரதான உணவுப் பொருள். அரிசி இருந்தால், ஒரு வேளை உணவுக்கு, கொதிக்கவைத்து உப்பு போட்டு, மிளகாய் வைத்துக் கடித்துக்கொண்டு சாப்பிடலாம். அதைக் கொண்டு நானைப் போக்கி விடுவான். அதாவது அது சீப் லிவிங். ஆனால் அரசு சொல்கின்ற கோதுமைக்கு அதிக செலவாகிறது காலையிலே பூரி, நண்பகலிலே பூரி, இரவிலே பூரி, எப்பொழுதும் பூரி, பூரி பூரி என்று பூரியையே சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்க முடியுமா என்று சிந்திக்க வேண்டுகிறேன்.

தமிழகத்திலே கைத்தறி துணி தேங்கி இருக்கிறது. பர்மாவிலே நிறைய அரிசி இருக்கிறது. தேங்கியிருக்கிற துணியை கொடுத்தால், பர்மாவிலே இருக்கிறவர்கள் அரிசி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று நிபுணர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள் என்னிடத்திலே. இது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று எனக்குத் தெரியாது. எனவே, நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற பஞ்சப் பகுதிகளுக்கு எப்படியாவது சோறு கொடுத்தாகவேண்டும். 1969-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 31-ம் தேதி அரிசி விலையு முடியும். எனவே, அவர்கள் ஒரு ஸ்டீம் டன் கேட்டார்கள். மாண்புமிகு மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களிடமும் மாண்புமிகு இந்திரா காந்தி அவர்களிடமும். அது போதாது, நமக்குப் போதாது. ஏழைகள் கிராமங்களில் இருக்கவேண்டும். நாம் கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் அந்தப் பகுதிகளை எல்லாம் விட்டு நகரங்களுக்கு சென்றுவிடுவார்கள். எனவே, அந்த நிலைமையிலே எப்படி பயிரிட முடியும். விவசாயி தொழிலாளி இல்லையென்றால் எப்படி பயிரிட முடியும்? எனவே, மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் மாண்புமிகு இந்திரா காந்தி அவர்களிடமும், மத்திய அரசிடமும் எடுத்துக் கூறி, எப்படியாவது 5 இலட்சம் டன் அரிசியும், 25 கோடி ரூபாயும் பஞ்ச நிலவாரணத்திற்குக் கேட்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கிராமப் புறங்களிலே பஞ்ச நிலவாரண வேலைகளுக்கு நடவடிக்கை எடுப்பதோடு மட்டுமின்றி, குறைந்த விலையில் பொருள்கள் விற்கக்கூடிய கடைகளையும், கஞ்சித்தொட்டிகளையும் வைக்க வேண்டும். கஞ்சித் தொட்டி வைத்துக் காப்பாற்றினால் அவர்கள் பின்னால் உழைத்துக் கஷ்டப்பட்டு, வேலை செய்வார்கள். அங்கே இருக்கிற ஏழை தொழிலாளிகள், பாட்டாளிகள் விவசாயக் கூலிகள் அங்கிருந்து என்ன செய்வார்கள் அரிசியும் கிடைக்காத நிலையில். சர்க்காரினுடைய கொள்முதல் அதிகாரிகள் தீவிரமாக இருந்து உபரியாக இருப்பதைக்கொண்டு சென்று வரிகிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. முத்தையா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையின் மீது எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள் “வானம் பொழியுது பூமி விளையுது உனக்கு எனது கப்பம்” என்று வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் சொன்னார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனது தொகுதியான ஒட்டப்பிடாரத்தில் பிறந்த கட்டபொம்மன் அந்த மாணீர்தொகுதியிலிருந்து வந்த உறுப்பினர் என்ற முறையில் அவர்களைப் பெருமையோடும் சீரோடும் சிறப்போடும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எனது தொகுதியிலே கோவில்பட்டிக்கு வந்திருந்த போர்டு மெம்பர்கனம் மணி அவர்களிடத்தில் எங்கள் கோவில்பட்டி வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த ஒட்டப்பிடாரம் வட்டாரம் மிகப்பெரிய பின்தங்கிய பகுதி அநேக கிராமத்தில் மழை இல்லாத காரணத்தினால் வறட்சி ஏற்பட்டு விவசாயம் செய்யாமல் அநேக இடங்களில் பஞ்சமாக இருக்கிறது. குடிக்க

[திரு. மு. முத்தையா]

[1969 மார்ச் 27]

தண்ணீர் இல்லை, அந்த அவல நிலையை போக்க வேண்டும், பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைச் செய்யவேண்டும், அதற்குண்டான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அந்த வட்டாரத்திலுள்ள பெருங்குடி மக்கள் சென்று கேட்பொழுது, அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? அது மிகவும் வருத்தத்தக்க விஷயம், வருத்தப்படவேண்டிய விஷயம், “உங்கள் நிலைப்படி இருந்தால் நீங்கள் எங்காவது விளைந்த காட்டுக்கு போகவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். விளைந்த காட்டிற்கு போக வேண்டும் என்று சொன்னால், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சம் என்ற ஒரு சொல்தான் நீடித்திருக்கிறது. அப்படி பஞ்ச நிலை இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நிரந்தரக் காட்டிற்கு, அந்த நாட்டுக்கு இவர்களே தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பவேண்டும் என்று கனம் போர்டு மெம்பர் அவர்களே மிகவும் வருத்தத்தோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒட்டப்பிடாரத்தைச் சுற்றியுள்ள 18 கிராமங்களில் இன்னும் விதைப்புக்கூட ஆகவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு இடத்திலிருந்து “நீங்கள் விளைந்த காட்டிற்குப் போங்கள்” என்று அவர்கள் எப்படித் துணிச்சலோடு சொல்லலாம் என்று மிகவும் வருத்தப் பட்டுச்சொல்கிறேன்.

எனது தொகுதி ஒட்டப்பிடாரம் தொகுதி. கோவில்பட்டித் தாலுகாவை சேர்ந்தது. மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் கோவில் பட்டித் தாலுக்கா மிகவும் பின் தங்கிய தொகுதி என்று அந்தப் பட்டியலில் அன்றே சேர்த்திருக்கிறார்கள். இன்று வரை அதற்கு விமோசனம் ஒன்று இல்லை. மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அவர்கள் சொன்னார்கள் “எங்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்தால் தேனும், ஆனும், பாலும், ஓடும்” என்றார்கள். அதை மக்களும் நம்பினார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஆட்சியில் அப்படி ஒடவில்லை. அதற்காக நான் வருத்தப் பட்டுச் சொல்கிறேன். தேனும், பாலும், தெருவெல்லாம் ஓடும், நாம் அருந்தலாம் என்று மக்கள் ஆவலோடு இருந்தார்கள். ஆனால் அதே போல் அப்படி இல்லை, “வருகிறது, வருகிறது, கள்ளாறு சிறு பாசனத் திட்டம் சங்கரன்கோவில் வழியாக கிரியாறு திட்டம் வருகிறது. சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி வட்டாரம் செழிப்படையும், முன்னுக்கு வரும் என்று சொன்னார்கள். என்று தான் வரப்போகிறதோ? எனக்கு ஆச்சரியமாகத் தான் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. எங்கள் வட்டாரத்தில் இந்த அவல நிலையைப் போக்க வேண்டும். வட்டாரம் என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்றால் அங்கே குடிப்பதற்கு குடி தண்ணீர் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதற்காக நமது அரசாங்கத்தின் ஒரு கமிட்டி போட்டு அந்த வட்டாரம் என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்பதை பார்க்க வேண்டும். எல்லோரும் சொல்கிறார்கள் “எங்கள் வட்டாரம் பஞ்சமாக இருக்கிறது, மழை இல்லை, தண்ணீர் இல்லை நாங்கள் கஷ்டப்படுகிறோம்” என்று சொல்கிறார்கள். நான் ஒன்று குறிப்பாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எல்லோரும் அப்படிச் சொல்வது வழக்கம். எனது வட்டாரத்தில் அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டி போட்டு, கோவில்பட்டி வட்டாரத்தில் ஒட்டப்பிடாரம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து பஞ்சப் பிரதேசமாக இருந்தால், ஒப்புக்கொள்ளுங்கள் இல்லை என்றால் தள்ளி விடுங்கள். மற்றொன்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கு கடன் வசூல் செய்வதை ஒத்திப் போடவேண்டும், தீர்வை வஜா செய்வதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஜாக்கிரதையாக, உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆமை வேகத்தில் போகக்கூடாது இல்லையென்றால் மாடுகளையும், வெங்கலப் பாத்திரங்களையும் ஜப்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். உடனே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

எனது தொகுதியில் சாலிக்குளம் என்ற பகுதி காட்டு இலாகாவைச் சேர்ந்தது. அங்கே காட்டு இலாகா நீண்டகாலமாக முந்திரிமரம் என்ற ஒரு மரத்தை வைத்துப் பயிர் செய்கிறார்கள். அந்த மரத்தினால் அரசாங்கத்திற்கு யாதொரு வருமானமும் இல்லை, அங்கே எத்தனை ஏக்கர் இருக்கிறதோ

1969 மார்ச் 27]

[திரு. மு. முத்தையா]

அதை எல்லாம் உடனடியாக அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பட்டா வழங்கினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன். அடுத்து கழகமலையைச் சேர்ந்த கரடி குளம் பகுதியில் ஆயிரம் ஏக்கர் இன்று காட்டு இலாகாவைச் சேர்ந்தது. அதிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது பிரயோசனம் இருக்கிறதா என்றால் கிடையாது. அந்த இடத்தில் சாதாரணமாக 3 அடிக்கு கீழே பாறை இருக்கிறது. அங்கே ஏதோ ஒரு வகை மரம் வைக்கிறார்கள். 3 அடிக்கு கீழே பாறை இருப்பதால் வேர் எங்கே ஊன்றும்? எல்லாம் பட்டுப் போய் விடுகிறது. அதனால் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் வருகிறது. அரசாங்கம் இதிலே கவனம் செலுத்தி உடனடியாக நேரில் பேரய்ப் பார்த்து நான் சொல்வது பொய் அல்லது மெய் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு ஆவன செய்யவேண்டும். மேலும், கழகமலை, கயத்தாறு ஆஸ்பத்திரி களில் மருந்து இருந்தால் டாக்டர் இல்லை, டாக்டர் இருந்தால் மருந்து இல்லை. இந்த அவல நிலை நீங்க வேண்டும். அரசே, இந்த ஆஸ்பத்திரி களை ஏற்று நடத்த வேண்டும்.

மேலும் எனது வட்டாரத்தில் ரேங் சினிமாக்களை தனியார்கள் நடத்து கிறார்கள். அந்த இடங்களில் நிலை எப்படி இருக்கிறது என்றால், எல்லோரும் கீழே போட்டிருக்கிற மணலில் உட்கார வேண்டும். பர்ஸ்டு ஷோவின்போது வெற்றிலை பாக்கு போட்டு துப்பி பீடி, சிகரெட் பிடித்து கீழே அசத்தப்படுத்துகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அந்த இடத்தை பெருக்குகிறார்கள். உடனே செக்ஸ்டு ஷோவிற்கும் அங்கே தான் வந்து உட்காருகிறார்கள். இதனால் சுகாதாரக் கேடு ஏற்படுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் பெஞ்சுகள் போட்டு உட்காருவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று நிரந்தரமான ஏற்பாட்டை அரசு செய்ய வேண்டும். அம்மாதிரி நிபந்தனை விதிக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் சுகாதாரக் கேடு இல்லாமல் இருக்கும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) மேலும் எனது வட்டாரத்தில் கயத்தாறு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கோ. பூவராகன்.

திரு. மு. முத்தையா : எனது வட்டாரத்தில் கயத்தாறு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஐந்து நிமிடம் தான் உண்டு. நீங்கள் 9 நிமிடம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் உட்காரச் சொன்னால் நீங்கள் தயவுசெய்து உட்கார வேண்டும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இறுதி துணை மதிப்பீட்டின் பேரில் எனது ஒரு சில கருத்து களை இங்கே சொல்ல இருக்கிறேன். இறுதித் துணை மதிப்பீடு ரூ. 66 கோடிக்கு இன்றையதினம் நம் மத்தியிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு துணை மதிப்பீடு ஏற்கெனவே ரூ. 25 கோடிக்கு வைக்கப் பட்டது. அதற்கு முன்னால் முதல் துணை மதிப்பீடு ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு மேலே வைத்திருக்கிறார்கள். மொத்தம் 1968-69-ம் ஆண்டு துணை மதிப்பீடுகள் மட்டும் கிட்டத்தட்ட ரூ. 100 கோடிக்கு வந்திருக்கிறது. துணை மதிப்பீட்டைப் பார்க்கிறபொழுது, இனிமேல் முதல் மதிப்பீட்டே அவசியமில்லை. மார்ச்சு மாதத்தில் இந்த மன்றம் கூடி முதல் மதிப்பீட்டை விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதக் கூடிய அளவுக்கு இன்றைய தினம் மன்றத்தில் துணை மதிப்பீடுகள் வந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ரூ. 100 கோடிக்கு துணை மதிப்பீடு என்று சொன்னால், துணை மதிப்பீடு தவிர்க்கமுடியாத ஒன்று என்பதை நாம் நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அன்று நான் இதைப்பற்றிக் குற்றம் சொன்னபொழுது, மறைந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். துணை மதிப்பீடு வரும், அப்படி வந்தாலும், ஒரு மூச்சு விரகிற அந்த அளவுக்கு இடைவெளி இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் மொத்தத்தில் துணை மதிப்பீடு

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1.6.69] 27

ரூ. 100 கோடி அளவுக்கு வருகிற பொழுது, முதல் மதிப்பீட்டிற்கும், இடையே வைத்திருக்கிற துணை மதிப்பீட்டிற்கும் உள்ள தூரமோ மூச்சுவிடுகிற தூரம் அல்ல—கிட்டத்தட்ட 1,000 கிலோ மீட்டர் தூரம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு துணை மதிப்பீடு இருக்கிறது. துணை மதிப்பீடு தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. அவசியம் ஏற்படுகிற பொழுது, அரசாங்கம் ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் அனுமதியின்றி செலவிட்டு விட்டு, பிறகு இந்த மன்றத்திற்கு வருகிறது அனுமதி பெறுவதற்கு எந்தக் காரியங்களுக்குச் செலவிட்டிருக்கிறார்கள்? எப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு என்ன தலிப்பிட்ட முறையில், தவிர்க்க முடியாத காரியங்களுக்காக, சட்டசபையின் முதல் மதிப்பீட்டிலேயே கொண்டு வரமுடியாமல், தவிர்க்கமுடியாத இனங்களில் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நிதி இலாகா ஒரு சிறந்த, நல்ல முறையில் சரியான சிறப்பு வாய்ந்த நிதி இலாகாவை வைத்திருந்தோம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்; இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால், பார்த்துப்போது 1967-68இலேயே 70 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் துணை மதிப்பீடு வந்தது: பின்னால் 1968-69-ல் 100 கோடி ரூபாய்க்கு வந்தால், நிதி இலாகா எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பது தெரியவரும். எந்தத் தலைப்புக்களின் கீழ் எப்படிப்பட்ட காரியங்களைக் கண்காணித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள், என்பதைப் பார்த்தால், இல்லை, அவர்கள் சரியாக மதிப்பீடு செய்ய வில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. நல்ல ஸ்திர நிலைக்கு மாறாக வளைந்து வளைந்துபோகும் நிலையில்தான் நிதி இலாக்கா இருக்கிறது.

நிதி இருக்கிறதோ இல்லையோ, அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை, எப்படி வேண்டுமானாலும், எந்த ஏற்பாட்டின் கீழும் வரலாம் என்ற முறையில் நிதி இலாகா போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது வருந்தத்தக்க ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ரிசர்வ் பாங்கியில் ஓவர்-டிராப்ட் வாங்கியாகிவிட்டது. பற்றாக்குறை இருக்கிறது, மேலும் வரி போட முடியவில்லை, இதெல்லாம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருந்தும் இன்றைக்கு ரூ. 100 கோடிக்கு துணை மதிப்பீடு வருகிறது. இப்படி ஒரு ஆண்டு காலத்தில் வந்தால், நிலைமை எப்படியாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கினது ரூ. 247 கோடி. அதன் மேல் இந்த துணை மதிப்பீடுகள், இதையெல்லாம் பார்க்கும் உறுப்பினர்களுக்கு, நிதி அமைச்சர் தன்னுடைய பதிலில் எந்த அளவிற்கு நிலைமைக்கு போய்க்கொண்டு இருக்கின்றன, சரியான முறையில் செல்லுகின்றதா என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டும். சொல்லக்கூறும், இவையெல்லாம் தவிர்க்க முடியாதவைகள் என்று தவிர்க்க முடியாத இனங்கள் என்றால் அவை எவை எவை? ஒரு ஆண்டு காலத்தில் என்ன ஏதாவது பெரிய புயல் அடித்து, தவிர்க்க முடியாத அளவில் திடீரென்று இன்ன இனங்களில் இதனை கோடி ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். பஞ்ச நிவாரணத்திற்கு முன்கூட்டியே ஏற்பாடு செய்யக்கூடிய அளவில் நிலைமைகள் தெரிந்திருந்தும். இன்றையதினம் மார்க்சு மாதத்தில், சட்ட மன்றத்தில் பேசுகிறார்கள். ஆனால், இப்படிப் பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படும் என்பது மூன்று நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருந்தும், என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள், எத்தனை கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்னென்ன காரியங்கள் மூன்று நான்கு மாதங்களில் முடிந்திருக்கின்றன என்பதை சொல்வார்களானால், அது வரவேற்கத்தக்க அளவில் இருக்கும் என்பதை இந்தச் சமயத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ரூ. 66 கோடியில், ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு படிகள், பிரயாணப் படிகள், அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள், மற்றவர்கள் என்ற வகையில் வந்திருக்கிறது. எப்படி வந்தது? இது நிதி இலாகாவிற்கு அப்பாற்பட்டதா? நிதி இலாகாக் கணிப்பிற்கு அப்பாற்பட்ட காரியங்கள் என்றால் அது சரியானது தானா? ஒவ்வொன்றையும் பார்க்கும் போது, ஒவ்வொரு துறையிலும்,

1969 மார்ச் 27]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

பல்வேறு இனங்களிலும் நிதி இலாகா கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டு எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும், செலவிட்டுவிட்டு, பின்னால் மன்றத்திற்கு வந்தால், அதை மன்றம் அனுமதித்து விடும் என்ற போக்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது, அது கண்டிக்கத்தக்க ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை இந்த சமயத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதிப் பொறுப்பில் இருக்கும் அமைச்சருக்கு இதைச் சொல்லிக்கொள்வேன்.

மேலும், இந்த துணை மதிப்பீடு வருகின்ற போது, சம்மந்தப்பட்ட இனங்களைப் பார்க்கும்போது, என்னென்ன இனங்களுக்கு துணை மதிப்பீடு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, ஏதாவது பழைய இனங்களுக்கா என்றால் இல்லை, புதிய இலாக்காக்கள் வந்திருக்கின்றன. இப்படிப் புதிய இலாக்காக்கள் வரும் என்பது முன்கூட்டியே தெரியாதா? இல்லையென்றால், அவை அவசியம் என்று கருதவில்லையா இடையில் தோன்றுவதற்குக் காரணம் என்ன? என்ன காரியம் இடையில் திடீரென்று நிறுவிடும் என்று இலாக்காக்கள் தோன்றுவதற்குப் பட்டன? ஏதோ வேண்டுமென்று செய்ததாகத்தான் தோன்றுகிறது. அப்படிச் செய்துவிட்டு துணை மதிப்பீட்டில் சேர்த்து, மன்றத்திற்கு வந்திருப்பதாக அறிகிறேன்.

கட்டங்கள் பல இடங்களில் கட்டியிருக்கிறார்கள். அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். இவை யெல்லாம் வேண்டியவைகள் தானா? தேவை தானா? மார்ச்சு மாதத்தில், 1968-69-ல், திட்டமிட்ட போது, இன்னின்ன கட்டங்கள் கட்டுவதற்கு அவசியம் இருக்கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அப்படிச் சுப்படித்திற்கு என்று ஒதுக்கியிருந்தால் ஆட்சேபணியில்லை. இப்பொழுது, அரசாங்கத்தில் பணம் இல்லை; வரி போட இடமில்லை; ஒவ்வொரு பணியாகியும் விட்டது; இந்த நிலையில் செய்வானேன்? அதிகாரம் இருக்கிறது, எது வேண்டுமானாலும் செய்துவிட்டு, மன்றத்தின் வைக்கலாம் என்று செய்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

கல்லூரிகளுக்குக் கட்டப் பட்ட அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரிகள் எப்பொழுது வந்தவை? இதற்கு முன்னால் வந்த பழைய இடமில்லாத கல்லூரிகளுக்குக் கட்டப் பட்ட அமைத்தாகிவிட்டதா? அப்படிப்பட்ட 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்லூரிகளுக்குக் கட்டப் பட்ட வேண்டும் என்கிற கோரிக்கைகள் இந்த மன்றத்திலே எழுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அவை யெல்லாம் அவசியமில்லை என்று நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்லூரிக்கு இந்த ஆண்டே கட்டப் பட்ட அமைக்க வேண்டும் என்று என்ன அவசியம் வந்தது? அரசியலுக்காக இவ்வாறு செய்தார்கள் என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதுபோலவே, பல இடங்களில் சாலைகள் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே போடப்பட்ட சாலைகளைப் பராமரிக்க, அவற்றைச் சீராக வைக்க, நல்ல முறையில் வைக்க என்று பணம் கேட்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால், புதிய சாலைகளைப் போடுவதற்காக, துணை மதிப்பீடு கேட்பதற்கு என்ன அவசியம்? ஏதாவது செக்யூரிடி காரியமா? எந்த அளவில் நிதியை எப்படி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்? ஏன்? தேவை யென்றால், முதல் மதிப்பீட்டிலேயே வரவில்லை. இவை யெல்லாம் துணை மதிப்பீட்டில் வரக்கூடாது என்பதை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, சுற்றுலா மாளிகையில் அதிகமாகப் பராமரிப்புக்கென்று ரூ. 2.77 லட்சம் கேட்கிறார்கள். அப்படி என்ன பராமரிப்பு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது? சந்தேகங்கள் வருகின்றன. திடீரென்று இந்த ஆண்டு, 1968-69-ல் ரூ. 2.77 லட்சத்திற்கு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் என்ன? என்ன காரணம்? ஆங்காங்கே சிற்சில இடங்களில் கேள்விப்படுகிறேன், சில அமைச்சர்கள், பல பேர்களுக்கு, வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று இல்லாமல், விருந்து வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, சம்மந்தப்பட்டவர்கள், சம்மந்தப்படா

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1969 மார்ச் 27]

தவர்கள் எல்லோருக்கும் சேர்த்து, விருந்துகள் வைத்ததன் காரணமாக இந்த செலவினத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று அதை இந்த சமயத்தில் துணை மதிப்பீடு தொகையிலிருந்து அறிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு பூவராகன் அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் யாரும் விருந்து வைக்கவில்லை. சுற்றுலா மாளிகையில், அதற்கான செலவுகளை அமைச்சர் கணக்கில் எழுதப்படுவ தில்லை. ரொம்ப நாள் அனுபவம் பெற்ற, அமைச்சராக ஐந்து ஆண்டு இருந்தவர்கள், சுற்றுலா மாளிகைகளைக் கூட அவர்தான் பரிபாலனம் செய்தார்கள் என்று கருதுகிறேன் (குறுக்கீடு) றிஸமா, சரி, அவர்கள் சொல்வது சரியில்லை. மற்றவர்கள் பேசலாம். அவர்கள் மாஜி அமைச்சர், மறுபடியும் அமைச்சராக வரக்கூடியவர், வரவேண்டும் என்று ஆசைப்படு கிறேன், அப்படியுட்பட்டவர்கள் மேலெழுந்தவாரியாகச் சொல்லுவது சரி யில்லை. என்ன தவறாகச் செலவாகிவிட்டது என்று சொன்னால், அனுசூல மாக இருக்கும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : ஒன்று, இரண்டைச் சொல்கிறேன். சென்னை யில் இருக்கின்ற, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான விருந்தினர் மாளிகை யில், 1967-க்கு முன்னால், ஒரு ஆண்டுக்கு, 1967-68-ல் என்ன செலவு ? 1968-69-ல் என்ன செலவு ? யார் யார், எந்த அமைச்சர்கள் எப்பொழுது, எப்பொழுது தந்திருக்கிறார்கள் ? எவ்வளவு உணவு அளிக்கப் பட்டது ? இந்த விவரங்களை யெல்லாம் மன்றத்தில் வைப்பார்கள் என்றால் ?.....

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அமைச்சர்கள் விருந்து சாப் பிடவில்லை, சாப்பிடுவதும் இல்லை. முக்கியமான அதிகாரிகள், மற்றவர் கள் வந்திருப்பார்கள். இன்றைக்கு இருப்பது மக்கள் அரசாங்கம் ; இந்த நேரத்தில் ஒன்றிரண்டு அமைச்சர்கள் அங்கே தங்கக் கூடும், விளக்கத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். சமாதானத்திற்காகச் சொல் லவில்லை. காஃபி சாப்பிடுவதாக இருந்தால், திரு. பூவராகனே கூட வந்தால், காஃபி சாப்பிட்டால், அதற்கான பணத்தை, ஒன்று அமைச் சரவர்கள் கொடுக்க வேண்டும், அல்லது பூவராகன் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இது ரொம்பச் சிறிய விஷயம், இதை ஒரு முக்கியமான காரியமாகப் பேசுவது அவ்வளவு சரியானதாக இல்லை. அவர்கள் காட்டும், இப்படி இப்படி விருந்துக்குச் செலவழிக் கப்பட்டது என்று, சென்னை மாளிகையிலே, மத்திய அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள், இவர்களெல்லாம் தங்கும்போது, அரசாங்க விருந்தினர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய செலவுகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. ஆகவே, நம்முடைய அமைச்சர்களோ, அவர் களுடைய நண்பர்களோ சாப்பிடுவதோ, விருந்துண்ணுவதோ இல்லை ; அதற்கான அவசியமும் ஏற்படவில்லை. முன்னாள் அமைச்சருக்குத்தெரி யும். காஃபி போன்றவை சாப்பிடும்போது, என்ன செய்கிறார்கள் என்று. மற்றவர்களுக்கு காப்பி போன்றவை கொடுக்கலாம், என்பதையும் இந்த அமைச்சரவையில் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பயப்படவேண்டி யதில்லை ; எந்தவிதமான முறைகேடோ, விரயமான செலவும் இந்த இனத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று பயப்படவேண்டிய அவசியமில்லை என் பதைச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவர் அவர்களே, அதிகமாகச் செலவிட்டு விட்டார்களே என்ற பயம் இல்லை. இந்தச் செலவு 2 லட்சத்து 77 ஆயிரம் ரூபாய் பராமரிப்புச் செலவு என்று துணைமதிப்பீட்டில்வந்திருக்கிறது. எதற்காக இந்தச் செலவு கூடியிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு அறிவித்தால் நலமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, சாலை ஓரங்களில் நல்ல நிழல்தரும் மரங்களை வைத்துப் பராமரிப்பதற்காக 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. எந்த ஊரில் நிழல்தரும் மரங்களை வைத்து வளர்த்தார்கள் ? எப்படி

1969 மார்ச் 27]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

இந்தத் தொகை அதிகமானது? எந்தெந்த ஊர்களில் நிழல்தரும் மரங்களை வைத்துப் பராமரிப்பதற்காக இவ்வளவு அதிகமாகச் செலவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். பயன்தரக்கூடிய, சாலையோரங்களில் இருந்த மரங்களையெல்லாம் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார்களே, அதற்காகவா இவ்வளவு ரூபாய் செலவானது? மரம் வெட்டி வீழ்த்துவதற்குச் செலவு கூடியிருக்கிறது என்றால் சரி. பனை மரம், தென்னை மரம் இவைகளுக்குக் கிளைகள் இல்லை. அதனால்தான் அவைகளை வெட்டவில்லை. எல்லா மரங்களுடைய கிளைகளையும், இன்னும் சொல்லப்போனால் அடிமரங்களையும் வெட்டி வீழ்த்தியிருக்கிறார்கள். நமது உணவு விவசாய அமைச்சர் அவர்களும், “நாண்கூட அதைப் பார்த்துக் கண்டித்தேன்” என்று சொன்னார்கள். எல்லா இடங்களிலும் உள்ள மரங்களை வெட்டி வீழ்த்துவதற்கு வேண்டுமானால் 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது என்றால், ஏற்றுக்கொள்ளலாம். எந்தஊரில், எந்தச் சாலையிலே நிழல்தரும் மரங்களை வைத்துப் பராமரித்ததற்காக இவ்வளவு செலவு என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். இவ்வாறு பல இனங்கள் நிதிநிலை அறிக்கையிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏதோ ஒன்றிரண்டு இனங்கள் என்று சொன்னால், அவசியம் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஏற்கெனவே 25 கோடி ரூபாய், அதற்கு முன்னால் 6 கோடி ரூபாய், இப்போது 66 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் முறை கோடான காரியங்களுக்கு ஏற்கெனவே நிதியை ஒதுக்கிச் செலவிட்டு விட்டு, இப்போது அனுமதிக்கு வருகிறது என்றால் இதை ஆட்சேபிக்காமல் இருக்க முடியாது.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். “குழுதம்” என்ற பத்திரிகை எல்லோருக்கும் தெரியும், ரொம்ப நல்ல பத்திரிகை. அதற்கு 5,17,000 ரூபாய் கடனாகவும், 2,68,700 ரூபாய் இனமாகவும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பத்திரிகைக்குக் கொடுத்ததை என் கொடுத்தீர்கள், எதற்காக அந்தப் பத்திரிகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்று நான் கேட்கவில்லை. அந்தப் பத்திரிகை நல்ல பத்திரிகை. இந்த அரசாங்கம் 5 லட்சம் ரூபாய் கடனாகவும், 2½ லட்சம் ரூபாய் மானியமாகவும் கொடுத்திருக்கிறது. நமக்கிருக்கும் சங்கடங்கள், பாங்கில் அதிகப்பற்று வாங்கியிருக்கும் நிலைமை போன்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தச் செலவு முதல் மதிப்பீட்டிலேயே வராமல், துணை மதிப்பீட்டில் வந்ததற்கு இந்த மன்றம் அனுமதிப்பது தேவையா, இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன். துணைமதிப்பீட்டில் வேகம் வேகமாக அவசரம் அவசரமாக வர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் என்ன ஏற்பட்டது என்பதை இந்த மன்றத்திலே நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என நம்புகிறேன்.

இப்படி பல தொகைகளை, பல இனங்களிலே செலவிட்டு விட்டு, துணைமதிப்பீட்டிலே வருகிற காரியங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. எனக்கு நேரம் இல்லாததால் எல்லாவற்றையும் சொல்ல முடியவில்லை. ஒரு மணிக்குள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்குச் செலவிட்டு விட்டு, இந்த மன்றத்திலே அனுமதிக்கு வருவதா? அப்படி வருவதை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதா? இனி வருகிற ஆண்டுகளிலும் இப்படி வருகிற சூழ்நிலை இருக்குமானால், நிதிநிலை அறிக்கையே வேண்டியது இல்லை, என்றைக்காவது ஒரு நாளைக்குச் செலவிட்டு விட்டு இந்த மன்றத்தைக் கூட்டி அனுமதி தாருங்கள் என்று சொன்னால் அனுமதி கொடுத்து விடலாம். முதலில் 247 கோடி, துணை மதிப்பீட்டில் 100 கோடி ரூபாய். இலாகாவில் இருப்பவர்கள் இதைத் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்களா? அல்லது இலாகாவில் இருப்பவர்களை, அமைச்சர்கள் இழுத்த இழுப்புக்கு வரவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களா? இப்படி தவறுகள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1969 மார்ச் 27]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

அதுமட்டுமல்ல, என்ன காரியத்திற்காக இவ்வளவு ரூபாய் செலவு செய்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கும்போது, நீர்ப்பாசன வசதி வேலைகள் எல்லாம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் பல நீர்ப்பாசன வேலைகள் நடந்துகொண்டிருந்தவை பாதியிலேயே நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்றிரண்டு பாலங்கள் வேலை பூர்த்தியடையாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. இவைகளைப்பற்றி முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். 66 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே துணை மதிப்பீட்டிலே வரும்போது—ஒரு 5 லட்சம் ரூபாய் கூடச் செலவு இல்லை—நிறுத்தப்பட்ட வேலைகளை பூர்த்தி செய்திருக்கலாம். இந்த வேலைகளை பூர்த்தி செய்தால் பாசன வசதி ஏற்படும்.

புதிய பாலங்களைக் கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்கிறபோது, புதிய வேலைகளை மேற்கொள்கிறபோது, என்னுடைய தொகுதியில் கல்லூரிக்கு இடம் தேடிக்கொடுப்பதற்கு, விவசாய முன்னேற்றக் காரியங்களுக்கு, நீர்ப்பாசன வசதி களுக்கு இந்த அரசு ஏன் முன்வரவில்லை? அதற்கு ஏதாவது அரசியல் நோக்கம் இருக்கிறதா? துணை மதிப்பீட்டில் எவ்வளவு தொகை வேண்டுமானாலும் கொண்டுவரலாம், எந்தக் காரியத்திற்கு வேண்டுமானாலும் கொண்டுவரலாம் என்ற போக்கை அவர்கள் வைத்துக் கொள்வார்களானால் அது நல்லதல்ல என்பதைக் கூறி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இறுதித் துணை மதிப்பீடுகள்பற்றி நடைபெற்ற இந்த விவாதத்தில் பல உறுப்பினர்களும் கலந்துகொண்டு தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களையெல்லாம் நல்ல வகையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் என் நன்றியைத் தெரிவித்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடைசியாகப் பேசிய என்னுடைய அருமை நண்பரும், முன்னாள் அமைச்சரும், இன்றைய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் - கமிட்டியின் செயலாளருமான நம்முடைய நண்பர் திரு. கோ. பூவராகன் அவர்கள் ஏதோ பெரிய விஷயங்களைச் சொல்வதாக நினைத்துக்கொண்டு உரையாற்றிவிட்டார்கள். ஒன்றிரண்டு பிரச்சினைகளை இங்கே எடுத்து வைத்தார்கள். அவைகள் எல்லாம் பார்ப்பதற்குப் பெரிதாக தோற்றமளித்தாலும், அவைகளிலே எவ்வளவு நியாயம் இருக்கிறதென்பதையும் இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “துணை மானியக் கோரிக்கைகள் என்ற பெயராலே, இப்படியெல்லாம் ஆண்டு மத்தியிலே இதைக் கொண்டுவரலாமா, தவறு அல்லவா?” என்று சொன்னார்கள். நான் அதற்கு, “நீங்கள் எல்லாம் கொண்டுவரவில்லையா?” என்று சொல்ல முன்வரவில்லை.

திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே தவறான கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே துணை மானியக் கோரிக்கை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எந்த அரசாங்கத்திலே இவ்வாறு 247 கோடி ரூபாய் முதல் மதிப்போடு, 100 கோடி ரூபாய் துணை மதிப்பீட்டில் வந்தது என்பதை இந்த மன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, விளக்குவதற்காகத்தான் நான் நின்றுகொண்டிருக்கிறேன். ஏதோ பெரிய விஷயத்தைச் சொன்னதாக அவருக்கு நினைப்பு. அது மிகவும் சாதாரண விஷயம். இந்தச் சங்கதிக்கு மறுப்புச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற துணைமானியம் 66 கோடி ரூபாய்தான். இந்த 66 கோடி ரூபாய் துணை மானியத்திலேகூட, இன்றைக்கிருக்கும் நிலவரம், 11 கோடி ரூபாய் ரெவின்யூக் கணக்கில் வருமானம் இருக்கிறது. இதைப் படிக்காமலேயே கனம் உறுப்பினர்

1969 மார்ச் 27]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். மூலதனச் செலவுகள் என்பதும், பெரிய ஏற்பாடுகளாகச் செய்யப்படுகிறது காரியத்தை நாம் தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கிறோம்.

இன்னொன்றையும் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது பராவிலே குறித்திருக்கிறோம்.

“The House will notice that a substantial portion of the appropriation now sought relates to the repayment of public debt for which a provision of about Rs. 46 crores has been made.”

துணைமானிய மதிப்பீடு 66 கோடி ரூபாய் என்றால் 46 கோடி ரூபாய்நிதி ஒதுக்கத்தின் கணிசமான பகுதி—பொதுக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வதற்காகக் கோரப்பட்டுள்ளது.

ஆகவே, ஏதோ பெரிய அளவுக்கு துணை மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் கொண்டுவரலாமா என்பதாகத் திரு. பூவராகன் அவர்கள் கேட்பது சரியல்ல. வேறு யாராவது புதிய உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னால் பரவாயில்லை. ஆனால் இந்தப் பேரவையில் அமைச்சராகவே இருந்தவர் இப்படி ஒரு தவறான வர்ணத்தைக் கொடுப்பது என்றால் சரியல்ல. இந்த விதிமுறைகளை எல்லாம் திராவிடமுன்னேற்றக் கழகம் தம் அலுவலகத்தில் இருந்து எடுத்துக்கொண்டு வந்தது அல்ல. நேற்றும் இருந்தன. இன்றும் இருக்கின்றன. நானையும் இருக்கக்கூடியவை தான்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். இப்போது அரசாங்கக் கணக்கு எழுதுகிற முறை பொதுவாக எல்லோருக்கும் புரிவதில்லை. என்றைக்கு சாதாரண குடிமகனுக்குக் கூட புகிற அளவில் அரசாங்கத்தின் வரவுசெலவுகளை எழுதுகின்ற காலம் வருகிறதோ அன்றைக்குதான் சரியான காலம் என்று நாங்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அறுபத்தியாறு கோடி ரூபாய்க்கு துணைமானியக் கோரிக்கை வந்தது என்பதால் ஏதோ முதல் மானியம் வருகிறபோது அதற்குப் பயந்து கொண்டு அவசரம் அவசரமாகக் காரியங்களைச் செய்வதாகச் சொல்வது தவறான கருத்து. அதுவும் இந்த அவையில் பொறுப்பு வாய்ந்த அமைச்சராக இருந்த ஒருவர் அப்படிச் சொன்னதின் காரணத்தினால்தான் இதை விளக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த விவகாரம் முழுவதும் தெரிந்தவர்கள். தெரியாது என்று சொல்லமாட்டேன். ஒரு பிரச்சாரத் திற்காக 66 கோடி ரூபாய் கடைசி நாளிலே வாங்கிப்பேரூர்கள் என்று சொல்வதற்காகச் சொல்கிறார். நான் அதனைத் தான் சொல்கிறேன். நான் கொடுத்துள்ள விவரங்களைப் படித்திருக்கமாட்டார் என்பது அல்ல.

திரு. கோ. பூவராகன் : நான் படித்திருக்கமாட்டேன் என்றார்கள். படிக்காமல் எந்த விஷயத்தையும் நான் சொல்வது இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பார்க்காமலேயே அவர் பேசியிருக்கலாம். 46 கோடிக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அது நிதி இலாகாவுக்குத் தெரியாதா, முதல் மதிப்பீட்டிலேயே அதை ஏன் கொண்டுவரவில்லை என்பதுதான் என் குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : முதன் முறையில் வருவது என்பதில்லை. சில கடன்கள் நவம்பர் மாதத்தில் முற்றுப் பெறுகின்றன. சில பிப்ரவரியில் முற்றுப் பெறுகின்றன. சில ஜூலை மாதத்தில் மெச்சூரிடி அடையும். அந்த அந்தக் கடன் முற்றுப்பெறுகிற நேரத்தில்தான் எவ்வளவு கடன் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலையே எழுகிறது.

நான் சொன்னதை அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. அவர்கள் படிக்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. படிக்காதவர்களையே படித்தவர்கள் என்று சொல்லப் பழக்கப்பட்டுவான். ஒரு நாளும் படிக்காதவர்கள் என்று அவரைச் சொல்லமாட்டேன்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 27]

நேரம் குறைவாக இருப்பதால் நான் அவர் குறிப்பிட்டதைப்போல சூசகமாக ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில் 41 லட்சம் ரூபாய் சென்னை மாநகரின் தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்காகவும், சேலம், கோயம்புத்தூர், மாவட்டங்களில் உள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காகவும் கோரப்பட்டிருக்கிறது. மழையின்றி ரெட் ஹில்லில் தண்ணீர் இல்லாதுபோய்விடும், பூண்டி ரிசர்வாயர் பாதிக்கப்படும் என்பதை எதிர்பார்த்தோமா? இந்தத் தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டைத் தவிர்க்க உடனடியாக நாம் செயல்பட்டாக வேண்டியிருக்கிறது.

வறண்டு கிடக்கும் பகுதிகளுக்கு துயர்தணிப்பு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அக்ரோ ஸ்டிபிலேஷேன் பண்டுக்கு வேளாண்மை நிதி நிலைக்கு 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு அந்தத் தொகையும் இதில் சேர்ந்திருக்கிறது. இதை எல்லாம் உறுப்பினர்கள் கவனிக்க வேண்டும். சென்னை நகருக்கு 15 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றால் உடனடியாக 28 புதுக்கிணறுகள் எடுத்தாகவேண்டியுள்ளது. தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டை சமாளித்தாகவேண்டும். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலும், சேலம் மாவட்டத்திலும் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சி நிலைமையைச் சமாளிக்க இருக்கக்கூடிய கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக 24 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றால் இதற்கு அவசியம் இல்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது.

மேலும் 1½ கோடி ரூபாய் பஞ்சப் பிரதேசத்திற்குச் செலவு செய்ய அனுமதித்திருக்கிறோம். இதை எல்லாம் முன்கூட்டியே எதிர்பார்த்து யாரும் பொதுமானியத்தில் ரிசர்வ் செய்கிறது இல்லை. இதுபோன்ற செலவுகள் எல்லாம் துணை மதிப்பீட்டில்தான் கொண்டு வருவார்கள். நேற்று இருந்த அரசாங்கத்திற்கும் இதுதான் நிலைமை. நானே வரப்போகிற அரசாங்கத்திற்கும் இதுதான் நிலைமை.

அடுத்து, தூத்துக்குடியில் மீன்பிடிக்கிற துறைமுகம் அமைக்க இந்திய அரசு ஒப்புதல் இப்போதுதான் அளித்தது. இதற்காக வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், நானும், முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் தொடர்ந்து பல நடவடிக்கைகளை எடுத்ததன்காரணத்தினால் இது இப்போது 2 கோடி அளவில் ஏற்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இதற்காக 32 லட்சம் ரூபாயை உடனடியாக நமது அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

அதேமாதிரி “தமிழ்நாடு சிறுதொழில்கள் கழகத்திற்கு” பங்குத் தொகையாக ஒருகோடி ரூபாய் செலுத்த வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவை திரும்பி வந்தாலிகிற பணம் தான். ஒன்றும் விரயமாக்கப்படவில்லை.

அதேமாதிரி பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புக்காக 24 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திண்டிவனம் உறுப்பினர் திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு இன்னும் நிரம்பக் கொடுக்கவேண்டும் என்றார்கள். இதையும் பாராட்டிச் சொல்லியிருப்பாரானால் நான் மகிழ்ந்திருப்பேன். முந்தைய அரசாங்கத்தில் 91 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது கடைசித் தவணையாக நாம் ஒதுக்குகிற இந்த 24 லட்சத்தையும் சேர்த்தால் மொத்தம் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கான ஒரு கோடியை 13 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இன்னும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை. (திரு ராமமூர்த்தி எழுந்தார்கள்.) அவர் என்ன சொல்லப் போகிறார் என்று நானே சொல்லிவிடுகிறேன். முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகம் என்பார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : துணைமதிப்பீட்டில் வந்ததைக் கருத்தில் வைத்துச் சொல்லவில்லை. கூடுதலாக ஒதுக்கியிருக்கிற கருத்தைக் குறிப்பிட்டே இன்னும் அதிகம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். குறிப்பிட்டே பாராட்டாகத்தான் அமையும். மேலும் இப்போது அதிகமாகி வருகிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கேற் ரேஷ்யோ விதித்ததில் அதிகப்படுத்தவில்லை என்பதே என் குறைபாடு.

1969 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாணவர்கள் அதிகமாக அதிகமாக தொகையும் அதிகமாகும் என்று சொல்கிறார்கள். வளர் கின்ற சமுதாயத்தில் சமூக நலக் காரியங்களுக்கு எவ்வளவு தொகை இருந்தாலும் அது நிறைவான குறிக்கோளாக ஆகாது. இருந்தாலும் இந்த அரசுக்கு அதிலே எவ்வளவு சிரத்தை இருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றம் ஒத்துக் கொண்டவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

நேரம் இல்லாததாலே அதிகமாகச் சொல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதேமாதிரியாக ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். சொல்லவேண்டுமென்பது என்னுடைய மரபு இல்லை. அவர்கள் அதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காகச் சொல்லியிருக்கிறேன். 1965-66-லே அவர்கள் இங்கே இருந்திருக்கிறார்கள், நான் அங்கே இருந்தேன்

This refers to a token provision for purchase of sugar on Govern- ment account in Madras State during 1965-66.

An expenditure of Rs. 78 lakhs has been incurred. Strictly speaking, approval of the Legislature should have been sought in 1965-66 itself. But this was omitted to be done. We are now seeking post-facto sanction of the Legislature so as to regularise the expenditure already incurred.

என்ற நிலையும் இருக்கிறது. இப்பொழுது 66 கோடி ரூபாய்க்குக் கொண்டு வந்ததாக அவர்கள் சொன்னார்கள். 66 கோடி ரூபாய் என்பது திரு. பூவராகன் அவர்கள் கணக்கையும் அந்த 78 லட்சத்தையும், 1965-66-ம் வருடத்திலே அவர்கள் சர்க்கரை வாங்கிய கணக்கையும், அவர்களுடைய வேலையையும் நாங்கள் செய்யக் கூடிய அளவிலே இதிலே வந்திருக்கிறது. அவர்கள் விட்டுப்போன வேலையைச் செய்திருக்கிறோம். அதையும் அவர் கள் சொல்லியிருப்பார்களானால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அப்பொழுது 78 லட்சம் சர்க்கரை வாங்கியதைக் கொண்டு வரவில்லை என்று சொல்ல வில்லை. சர்க்கரையின் விலை ஏறிவிட்டது என்றால் அதைச் செய்யத்தான் வேண்டும், இல்லாவிட்டால் மக்கள் கூப்பாடு போடுவார்கள். ஆகவே, அது இருக்கத்தான் செய்யும்.

எட்டு கோடி ரூபாய் உணவு தானிய சப்ளைக்காக, படியரிசித் திட்டத் திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் அந்தந்த மாதக் கணக் கைப் பார்த்துத்தான் கணக்கு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. உதாரண மாக இதே துணை மதிப்பீட்டிலே கோதுமையைப் பொறுத்த வரையில்

Under State Trading, a provision of Rs. 4 crores and odd is sought for purchase of wheat. என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இது எல்லாம் நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது. தொடர்ந்து அரிசி போதவில்லை யென்றால் கோதுமை வாங்கவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுகிறது. இதற்காக எப்படி முதலிலேயே மன்றத்திலே அதைக் கொண்டு வரமுடியும்? அந்த வகையிலேதான் இது அமைந்திருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மற்றபடி ஒன்றிரண்டு சொன்னார்கள், சரூபர்கள் பராமரிப்பு, சுற்றுலா மாளிகைகள் இவை பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு வகையிலே எனக்குச் சந்தோஷம். சிறு விஷயங்களையெல்லாம் அவர்கள் சொன்னபோது ஒரு பொது உணர்ச்சி வரும், மற்றவர்கள் தொந்தரவு பண்ணாத நிலைமை இருக்கும். இப்படிச் சொல்லிவிட்டு கோடிக்கணக்கான ரூபாயிலே தொடங்கி அமைச்சர்கள் காப்பி சாப்பிட்டார்கள் என்று வந்துவிடக்கூடாதே—மாஜி அமைச்சருடைய பெரிய பேச்சு ஒரு பெரிய தோற்றத்தைப் பொறித்துவிடக் கூடாதே—என்பதற்காகத்தான் நான் குறுக்கிட்டேன்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 27]

A peculiar feature of "Kumudham" is that the employer is prepared to give free quarters to workers, which no other employer is prepared to give. என்று இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். குழுதம் பத்திரிகைக்குக் கொடுத்ததற்குக் காரணம் பத்திரிகைக்காரர்கள் வாடகையே இல்லாத சலுகையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினாலே அந்தப் பத்திரிகைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றார்கள். மற்றவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கிறோம், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு, பொதுமக்களுக்கு கட்டிக்கொடுக்கிறோம், அந்த முறையிலேதான். குழுதம் பத்திரிகைக்கு பிரத்தியேகச் சலுகை கட்டிவிட்டார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. அது என்ன வர்ணம் என்று தெரியாத அளவுக்கு இருக்கக்கூடிய பத்திரிகை. அதுதான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்களும் ஒரு பத்திரிகைக்காரர்கள் என்ற அடிப்படையிலேதான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வேறு ஒன்றும் நோக்கம் கிடையாது. இவைசமாகக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று தொழிலாளர்கள் சொல்கிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு, ஒன்றுமே இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். மந்திரிகளுக்கேகூடக் கொடுக்கிறோம். பெரிய பெரிய அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கிறோம். அந்த வகையிலே பத்திரிகைக்காரர்களும் அந்தச் சலுகையைப் பெறுகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

சாலைப் பராமரிப்பைப்பற்றிச் சரியாகத் தெரியவில்லை. இன்னொரு சந்தர்ப்பத்திலே சொல்கிறேன்.

இப்பொழுது நடைபெறுகிற அரசாங்கம் போலிஸ் அரசாங்கம் அல்ல. இது ஒரு வெல்பேர் ஸ்டேட் ஆக இருக்கிற காரணத்தாலே நீயு சர்வீஸ், ஷார்ட் சர்க்யூட் புரவிலிர் என்று வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இவையெல்லாம் தேவைப்படுகின்றன.

பஞ்சம் வந்து விட்டது, மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற வரையில் நாம் காத்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே காலத்தினுடைய அறைகூவலை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமையிலே இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிற நேரத்திலே குடிநீருக்காகவும், அவசியமான காரியங்களுக்காகவும், மூலதனங்களுக்காகவும் இப்படி ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ்காரர்களைப்பற்றியும், கல்வியைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். போலீஸ்காரர்கள் கண்ணீர்ப் புகை, தடியடிப்பிரயோகம், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யக்கூடாது, அவர்கள் மக்களுடைய நண்பர்கள்தான் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய இத்தரந்தம். கூடுமானவரையில் அப்படி நடப்பதற்குத்தான் அரசாங்கம் முயற்சிக்கும். தவிர்க்க முடியாத நிலை ஏற்படுமானால் எவ்வளவு குறைந்த அளவுக்கு ஈடுபட வேண்டுமோ, அந்த வகையில் தான் இருக்கும். மக்களுடைய நண்பர்கள் தான் போலீஸ்காரர்கள் என்ற வகையில் போலீஸாருடைய மனோபாவம் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் மக்களுடைய மனோபாவம் அதே மாதிரி மாற வேண்டும். சட்டம் ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற மகத்தான பணியிலே ஈடுபடுகின்ற பாதுகாவலர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயுதத்தைக் கொடுத்தார்கள் என்று எல்லாம் அவர்கள் மும்மரமாகப் பேசவேண்டியதில்லை. எந்த ஒரு இடத்திலும் தடியடிப் பிரயோகம் நடைபெறக்கூடாது என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் ஆசை. எந்த ஒரு இடத்திலும் கண்ணீர்ப்புகை உபயோகிக்கக்கூடாது என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் ஆசை. எந்த ஒரு இடத்திலும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெறக்கூடாது என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் ஆசை. எந்த ஒரு இடத்திலும் சட்டம் ஒழுங்கு கெடக்கூடாது என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் ஆசை. சில நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அப்பொழுது அது அத்துமீறியவையா சட்டத்திற்குட்பட்டவையா என்பதுதான் பிரச்சினையே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. சட்டம், ஒழுங்கைப் பாதுகாக்கின்ற ஊழியர்களாக காவலர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்

1969 மார்ச் 27] [திரு. கே. ஏ. மதிபழகன்]

கொள்கிறேன். இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளை இந்த மாமன்றம் ஏற்றருளுமாறு கேட்டுக்கொண்டு, மற்றவர்கள் சொன்னதற்கெல்லாம் நேரம் இல்லாததால் பதில் சொல்ல வில்லை, குறிப்பிலே அவையிருப்பதால் அவற்றிற்குரிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(10) 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான (இறுதி) கூடுதல் நிதிக் கோரிக்கைகன்மீது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை.

A. வருவாய்க் கணக்கில் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 20,06,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,10,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைமுன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,50,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்கிற தலைப் பின்கீழ் ரூ. 1,09,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,96,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

[1969 மார்ச் 27]

கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 67,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப்பணியாளர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள் தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 70,02,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,30,05,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 10—நீதி நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 10—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ.11,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 13,44,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 12—காவல்துறை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 33,94,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

1969 மார்ச் 27]

கோரிக்கை எண் 13—கல்வி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 13—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 61,16,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 14—மருத்துவம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண். 14—மருத்துவம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,27,37,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 15—பொதுச் சுகாதாரம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 15—பொதுச் சுகாதாரம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,00,66,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 17—மீனளம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,66,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 18.—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 63,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1969 மார்ச் 27]

கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 41,42,800 க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 26,00,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 24,14,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 26—பாசனம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,99,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 62,60,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1969 மார்ச் 27]

கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திர சாதனங்களும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள், பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திர சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 27,04,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 30—சாலைப்போக்குவரத்துத் திட்டங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 30—சாலைப் போக்கு வரத்துத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ், ரூ. 1,23,85,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 35,38,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,08,84,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்—அச்சுத் துறை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 34—எழுது பொருள்—அச்சுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 14,13,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 18,29,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

[1969 மார்ச் 27]

கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 30,33,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை வழங்கப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

B. வருவாய்க் கணக்கிற்கு பறம்பான மூலதனச் செலவு.

கோரிக்கை எண் 38—பொதுச் சுகாதார மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 38—பொதுச் சுகாதார மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,56,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,72,10,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 46,62,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 42—பொதுப் பணிகள் மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 42—பொதுப் பணிகள் மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 55,06,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1969 மார்ச் 27]

கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாகி கொடுத்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாகி கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,95,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,27,43,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

C. கடன்கள், முன்பணங்கள் வழங்குதலும், கடனை திருப்பிக்கொடுத்தலும்.

கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,61,51,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(3) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(உ) தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 4) மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 4) மசோதாவை, இந்தப் பேரவைக்குக் கொண்டு வருவதற்கும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கும், ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

(11) அரசினர் மசோதா.

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 4) மசோதா.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move—

“That leave be granted for the introduction of The Tamil Nadu Appropriation (No. 4) Bill of 1969.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவோடு முடிவற்று மீண்டும் 28-3-1969 அன்று காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.